

Okultní školení, masitá nebo rostlinná strava.

Snahy, jako jsou okultní školení i takzvaná reforma života, stanovily si vysoký cíl, jehož dosažení by znamenalo další časovou epochu ve vývoji lidstva. Doba naplnění těchto hodnotných **cílů** také přijde. Avšak nynější klíčící úsilí k tomu patřící je jen kvasným procesem této nové doby.

Avšak zatímco vůdci okultních snah se ve svém nejlepší úmyslu vydali na úplně falešnou cestu do oblasti jim samým neznámé, čímž se nedosáhne ničeho jiného, než že se temnu vytvoří volná cesta a lidstvo se vystaví zesílenému nebezpečí z onoho světa, tak sáhli takzvaní reformátoři života při dosažení svých jinak vítaných cílů daleko nad to, s ohledem na **dnešní dobu!** Činnost obou směrů musí být uchopena jinak. Duchovní cvičení vyžaduje **vyšší** druh, než byl doposud prováděn, a to od základu. Musí v tom být nastoupena úplně jiná cesta, aby se mohlo dojít k výšinám. Nynější cesta vede pouze v nízkém houští onoho světa, ve kterém bude největší část následovníků temnotami zcela omotána a stržena dolů.

Pravá cesta musí již **od počátku** vést **vzhůru**, nesmí se nejdřív ztrácet v méněcenném a v nanejvýš stejnorodém okolí téhož stupně. Obě cesty nemají nic podobného, jsou zcela odlišné již ve svém základním druhu. Pravá cesta vnitřně povznáší ihned, tedy již od počátku jde vzhůru, aniž se nejprve dotýká stejnorodého jemnohmotného okolí, tím méně pak méněcenného; neboť to není nutné, protože v normálním smyslu

má poskytovat jen směřování vzhůru od země. Proto budiž ještě jednou vážně varováno před veškerou akrobacií ducha.

Duch potřebuje během svého pozemského života k **úplnému** naplnění účelu svého bytí bezpodmínečně zdravé a silné tělo, v pozemsky normálním stavu. Je-li posunut tento stav těla, tak ruší takovéto posunutí naléhavě nutnou harmonii mezi tělem a duchem. Zdravý a silný rozvoj ducha přináší **jen taková**, která nepřipouští chorobné výstřelky.

Zdravé a nepotlačované tělo je následkem svého normálního stavu zcela přirozeným způsobem vždy v harmonii s duchem, jemuž tím ve hmotnosti poskytuje pevný základ, na kterém duch nestojí bez účelu, a tím mu také poskytuje nejlepší pomoc k úplnému naplnění tohoto jeho účelu k jeho vlastnímu vývoji a současně podpoře stvoření.

Každé tělo vytváří určitá vyzařování, která duch bezpodmínečně potřebuje ke své činnosti ve hmotnosti. To je především ona tak tajuplná pohlavní síla, která zůstává nezávislá na pohlavním pudu. Při posunutí harmonie mezi tělem a duchem je tato síla prozařování a vyzařování vedena jiným směrem, a tím je pro samotný účel oslabena. To přináší překážku nebo ochromení naplnění v bytí ducha ve hmotnosti. Následkem toho je, že také duch nemůže dospět k normálnímu vývoji, a proto bezpodmínečně musí na nějakém pozdějším bodu jeho chtěného vzestupu znaveně klesnout zpět, aby pak velkou část svého vývojového postupu musel z přirozenosti věci ještě jednou dohánět. Neboť co v hrubohmotnosti zameškal, to nemůže v jemnohmotnosti dohnat, protože mu tam k tomu chybí vyzařování hrubohmotného těla. Musí zpět, aby tuto mezeru vyplnil.

I v těchto dějích spočívá tak jasná věcnost, jsou to přirozené a prosté události, že tomu již vůbec nemůže být jinak. Každému dítěti bude to jasné a shledá to samozřejmým, jestliže jednou správně pochopí základní zákony. To pro mne bude znamenat ještě celou řadu přednášek, abych lidstvu přiblížil mocné stvoření natolik, aby v něm mohlo přehlédnout veškeré dění nazpět i kupředu v jeho nejpřirozenějších důsledcích, v nedostižné, překrásné zákonitosti.

Toto vychýlení pro ducha ve hmotnosti nutné pohlavní síly může nastat různým způsobem. Přeháněním pohlavního uspokojování, nebo i jen drážděním k němu. Stejně tak okultním školením nebo falešným cvičením ducha, při nichž duch tuto sílu zralého těla násilně strhuje na sebe, aby ji v tomto nesprávném, nepotřebném způsobu své činnosti vyplýval. V obou případech to je falešné využití, které musí mít časem za následek také oslabení těla. Oslabené tělo nemůže pak již poskytovat tak silná vyzařování, jaká duch skutečně potřebuje, a tak churaví jedno skrze to druhé více a více. Tím dojde k jednostrannosti, která jde **vždy** na účet pravého cíle, a proto škodí. Nechci se zde zmiňovat o dalších špatných cestách, na nichž duch spotřebuje právě tak příliš mnoho pohlavní síly k falešným účelům a tím jí má málo pro účel hlavní, jako při nesmyslném čtení knih, které nechávají ve fantazii povstat falešný svět, a mnoho jiného.

Duch přichází zde ve všech případech **nezralý** do jemnohmotného světa a bere si také **slabé** jemnohmotné tělo s sebou. Následky takovýchto pozemských hříchů tak pronikavě zasahují v celém bytí, že každý člověk musí za to pykat v mnohonásobné tíži. Takovéto promeškání, takovéto falešné zužitkování pozemského času visí na něm pak jako překážka,

která se pro něj stává stále těžší, dokud, jako již bylo řečeno, na určitém bodu svého vzestupu nemůže dál a klesne pak zpět, až tam, kde jeho falešné jednání započalo. Je to až k té hranici, na které ještě měl svou harmonii.

Síla ducha vychovaného okultním školením na útraty těla je také jen **zdánlivá**. Duch pak **není silný**, nýbrž je jak skleníková rostlina, která stěží odolá větru, tím méně je pak schopná odolat bouři. Takový duch je **nemocný**, ne pokročilý. Tento stav rovná se uměle vyvolané horečce. Nemocný horečkou může také občas mít mimořádné síly, aby pak o to více klesl zpět do oslabení. Co jsou však u nemocných horečkou jen vteřiny a minuty, to je u ducha totožné s desetiletími a staletími. Přijde okamžik, kdy se to vše hořce vymstí. Varuji proto ještě jednou! —

Harmonie je všude to jedině správné. A harmonii poskytne jedině **střední cesta** ve všem. Krása a síla harmonie se přece tolik opěvuje. Proč se tedy zde nechce připustit a chce se bezpodmínečně zničit?

Všechna okultní školení dosavadního druhu jsou falešná, i když jejich cíl je vysoký a potřebný. —

Zcela jiné to je u vůdců a stoupců takzvaných reforem života. Zde je cesta sice správná, avšak chce se již **dnes** dělat **to**, co bude vhodné až **za celé generace**, a z tohoto důvodu je to dnes pro většinu lidí v konečném účinku neméně nebezpečné. **Chybí nutný přechod**. Čas k počátku je zde! Nesmí se však beze všeho skočit do něj rovnýma nohama, nýbrž musí se jím lidstvo provést **pomalou**. K tomu však nestačí desetiletí! Jak se to provádí dnes, následuje ve skutečnosti také při zdánlivě dobrém zdravotním stavu těla oslabení následkem rychlosti přechodu. A takto

zeslabené tělo nebude moci nikdy znovu zesílit!

Rostlinná strava! Přináší zcela správně zjemnění lidského těla, zušlechtění, také posílení a velké ozdravení. Tím je také duch povznesen ještě více. **Avšak to všechno není okamžitě pro lidstvo dneška.** Ve snahách a zápasech chybí rozvážné vedení. Tělu dneška za žádných okolností nestačí zcela bezprostředně rostlinná strava, jak se to tak často zkouší. Je zcela dobré, když se jí dočasně a snad někdy dlouhodobě používá u nemocných, je dokonce i žádoucí, aby se jí někde něco vyléčilo nebo jednostranně posílilo, avšak ne na trvalo. Pak se musí opět pozvolna začít se stravou, na kterou jsou lidé dneška zvyklí, pokud se má udržet tělu jeho plná síla. Zdání dobrého zdravotního stavu klame. Jistě je velmi dobré, když i zdraví lidé někdy po nějaký čas užívají jen rostlinnou stravu. Budou se pak bezpochyby cítit zdravými a pocítí také volný rozmach svého ducha. Avšak to s sebou přináší **změna** a jako každá změna osvěžuje, také i duchovně.

Zůstanou-li však u jednostranné stravy najednou a natrvalo, tak nezpozorují to, že se ve skutečnosti stávají také slabšími a pro mnohé věci mnohem citlivějšími. Klid a vyrovnanost není ve většině případů žádnou silou, nýbrž slabostí zcela určitého druhu. Jeví se jako něco příjemného a nesklíčujícího, protože její původ není v nemoci.

Tato vyrovnanost se podobá vyrovnanosti kromě slábnoucího těla ještě zdravého **stáří**. Stojí tomuto druhu slabosti alespoň značně blíže než slabosti nemoci. Tělo nemůže při tom v důsledku náhle chybějících tisíciletých zvyků sebrat pohlavní sílu, kterou duch potřebuje k úplnému splnění svého účelu ve hmotnosti. —

Mnozí vyslovení vegetariáni to pozorují na lehkém zmírnění pohlavního pudu, což radostně vítají jako pokrok. Avšak to není vůbec známka zušlechtění jejich ducha rostlinnou stravou, nýbrž **pokles** pohlavní síly, který právě tak musí mít také za následek omezení jejich duchovního rozmachu ve hmotnosti.

Kupí se tu omyly na omyly již existující, protože člověk skoro vždy vidí před sebou jen to nejbližší. Nepochybně lze přivítat pokrok, když skrze zušlechtění ducha bude nízký pohlavní pud mnohem mírnější, než je tomu dnes. Je také pravda, že požívání masa nízký pohlavní pud zvyšuje, avšak nesmíme při tom měřit podle dnešního lidstva; neboť u něj byl pohlavní pud **jednostranně chorobně vypěstován**, a je tedy dnes vesměs nepřirozený. To však nelze připsat jen na účet požívání masa.

Zmírnění pohlavního pudu není také vůbec závislé od omezení pohlavní síly. Naopak ta je schopna lidskému duchu **přínosně** pomoci, **osvobodit** ho od dnešní výrazné závislosti na surovém pudu. Pohlavní síla je dokonce k tomu tím **nejlepším prostředkem**. —

Na vůdce dnešních reforem života lze v jejich úsilí nahlížet již jako na průkopníky další nadcházející velké doby vývoje lidstva, která nastane za všech okolností a nezadržitelně, vítězně nutí vpřed, i když se všechno omezené a staré zoufale bojujíc staví proti. **Avšak tito průkopníci se teprve musí stát vůdci!** Vůdce nesmí přehlížet nynější přítomnost bez povšimnutí. Musí také současně hledět dále do budoucnosti, navíc také i ještě nade vše hrubohmotné. A tu pozná, že by musela při tomto nyní používaném způsobu vždy zůstat mezera, která se vždy stává citelnou a nakonec i u nejlepší stavby vynutí zřícení. Chybí most! Aby to těla dnešního lidstva mohla následovat bez újmy pro

činnost ducha.

Jako první stupeň přechodu je omezení jen na **bílé maso**. To znamená: drůbež, telecí, jehněčí a jiné vedle zvýšené rostlinné stravy. Jen tak může jít pozvolna jeden krok za druhým. Až je konečně v klidném přechodu tělo vychováno tak, že si udrží plnou sílu při rostlinné stravě.

„Nepřehlížejte své tělo“, chtěl bych varovně volat k jedné části! K části druhé naopak: „Myslete na ducha!“ Pak ze zmatků současnosti již bude zrát to pravé.

Nyní se vůbec nechci zabývat názory, že se nesmí zabít žádné zvíře; neboť také rostlina má přece duši. Když se takto přemýšlí, ukazuje to jen zaostalost a neproniknutí do stávajících tajemství stvoření. —